

faar 1 Pund Chokolade af 1 Pund Kakao, at de raar Bømer have et meget betydeligt Svind, førend de blive til et Produkt, der kan indgaa i Fabrikationen. Søvrigt laa' det overmaade nær for mig at foreslaa Position 13, som jo indeholder forarbejdet Kakao i forskjellige Stikkesler, til 25 Ore, for at den kunde komme til at staa ens med Positionen „Spisevarer“. Det forekommer mig, at der er en saa stor Lighed mellem disse to Vare som Fortæringsgjenstande, at de passende kunde staa ved Siden af hinanden, og at man ikke ved Bestemmelsen af Lolden skulde undersøge, om en saadan Spisevare var tilvirket af Kakao eller et andet lignende Stof. — Forhøielsen af Lolden paa Spisevarer var naturligvis heller ikke rigtig. Det vilde efter den ærede Ralers Mening forhindre Indførsel, naar man skruede Lolden af Spisevarer saa urimeligt høit op, det vil sige, naar man forhøiede den med 9 Ore ud over, hvad det ærede Medlem har anset for passende. Det forekommer mig imidlertid, at, naar man ser hen til, hvad det er for Sager, der fortolides under denne Kategori, saa maa Hengstelsen bortfalde, idet det jo gennemgaende er Luxusvarer, som i og for sig have en høi Verdi, der indgaa derunder. Og hvad den Betænkelse angaar, at man derved yderligere vilde besyttte indenlandsk Tilvirkning deraf og saaledes forhindre direkte Indførsel fra Udlandet, saa gjælder dette i alt Fald ikke om den meget store Del af Spisevarer, som slet ikke kan tilvirkes her af den Grund, at vi ikke have Materialet dertil. — Det overrasste mig noget, at det ærede Medlem saa aldeles ringeagtede den Nedsættelse i Ristolden, jeg har foreslaaet, ikke alene fordi Bestemmelsen med Hensyn til Ristolden jo er i fuldstændig eller paa det Allernøieste i nær Overensstemmelse med, hvad der var foreslaaet i det af den ærede Raler anerkjendte Regjeringsforslag af 1873, ja, saa nogle samstemmende, at Forstjellen gaar til smaa Brøder af Ore, men ogsaa fordi det forekommer mig at være noget Ubilligt at sige, at en Nedsættelse med en Stilling eller rettere sagt to Ore paa et Pund Ris var Inflexbetændende. Man maa jo dog se hen til den ringe Verdi, som denne Vare i og for sig har. Jeg tror ikke at tage meget fejl, naar jeg antager, at denne Vare i den store Skaedel og i den jevne Forbrugsstikkesle, altsaa som almindelige Risengryn, ikke er meget mere værd end 16—18 Ore, og jeg tror ikke at feile, naar jeg siger, at den til sine Tider har været langt under dette Beløb; ja Prisen paa Risene har endogsaa været saa lav, at det ærede Thing maasse erindrer, at der under en af de mange Behandlinger af dette Gynne fremkom et Andragende fra de danske Møllere imod Ophævelsen af Ristolden, idet de godtgjorde eller i alt Fald troede at godtgjøre, at naar Ristolden blev nedsat i den Grad, som her var foreslaaet, eller helt ophævet, vilde Risengryn blive billigere end deres Byggryn.

Jeg finder altsaa, at naar man ser hen til den lave Verdi, som denne Vare i og for sig har, skulde man ikke saa ganske ringeagte en Nedsættelse i Lolden af et Beløb, som det ærede Medlem ansatte til to Ore. — At Loldafgiften af Salpeter var foreslaaet høiet, havde jeg mindst ventet skulde finde Nødtigeise fra det ærede Medlems Side. Salpeter er foreslaaet at skulle indgaa toldfrit lige saavel som Salt. Det ærede Medlem antog, at Salpeter ikke var nogen Fortæringsgjenstand. Jeg vil indrømme ham, at det ikke paa langt nær spiller den Rolle som Fortæringsgjenstand som Salt; men det ærede Medlem feiler, naar han tror, at Salpeter ikke er en Fortæringsgjenstand. Dette betyder imidlertid Mindre; men jeg truede dog, at det ærede Medlem, som jo særligt har gjort Loldafgiften til Gjenstand for sin Opmærksomhed, maatte vide, at Salt og Salpeter komme hinanden saa nær, at det er praktisk vanskeligt at fastholde Lolden paa den ene Artikel, naar Lolden skal bortfalde paa den anden. Men selv om det ærede Medlem ikke vil anerkjende dette — jeg ventte overhovedet ingen Aerkjendelse fra det ærede Medlems Side — vil jeg dog gjøre opmærksom paa, at Salpeter vel spiller en Rolle i nogle Industrier, men paa ingen Maade saaledes, at man med Nette kan gjøre gjældende, at man ved at hæve Lolden paa denne Artikel vil gibe disse Industrier en urimelig forøget Besyttelse. Salpeter forbruges desuden i stort Maal til Tilvirkning af Kunstgødning, men for denne Fabrikations Vedkommende vil der dog vistnok ikke kunne indvendes Noget imod Loldfriheden fra nogen Side. — For ikke at lægge yderligere Beslag paa dette Things Laalmodighed ved allerede paa det nærværende Standpunkt at komme ind paa alle Lovens Detailler skal jeg indfranse mig til med Hensyn til selve Positionerne kun endnu at gjøre den korte Bemærkning, at med Hensyn til Forslaget om Lold paa Tobak stemmer det fra mig fremkomne Forslag aldeles nøiagtig med det i det anerkjendte Regjeringsforslag fra 1873 foreslaaede. Jeg ser ikke, hvilken Stykke der ligger i det Argument, som her fremkom fra det ærede Medlem mod en yderligere Forhøielse, det nemlig, at der allerede tidligere havde fundet Forhøielse og det stærke Forhøielse Sted paa denne Gjenstand; thi dersom man vil betragte Tobaksforbruget her i Landet paa samme Maade, som man ellers betragter det de fleste andre Steder i Verden, nemlig ikke som et nødvendigt Forbrug, men kun som en Livsbehagelighed og derfor som et godt og meget brugbart Støttemiddel, foretager man det mig, at det ikke kommer an paa, hvilke Forhøielse man tidligere har gjort, men kun paa, om den Forhøielse, der nu foreslaas, er passende. Jeg skal gibe det ærede Medlem Ret i, at det vilde være meget godt og behageligt, om man kunde komme ind paa en Verditold for Tobak, men